$SOOSIANA \equiv XXII. \equiv 2001. \equiv 29.$

MAGYAR MALAKOLÓGIAI FOLYÓIRAT

Area-analytical
Zoogeographical
classification of
Dreissenidae family

by

Károly Bába

Abstract: The author executed the areaanalytical classification of seven Bivalvia species forming part of Dreissenidae family. The larger part of the species are stacionary elements, wich are attached to the pont-Caspinean, Euxin and Ponto-Mediterranean areas. The single *Dreissena polymorpha* show a larger extension for partly human effect.

Keywords: Mollusca, Bivalvia, Dreissenidae, area-analytical zoogeographical classification.

Matherial and Methods

The author achived the area-analytical classification of the fresh-water Bivalvia species by spirit of De Lattin (1967), in the light of the applied classification of faunacircles (Dévai, 1976:Fig.1.). Similarly to classification of the *Sphaeriidae* and *Unionacea* species (Bába, 1999, 2000). Thanks the malacological co-worker H. Giro and P. L. Reischütz in advance for the concession of range in France and Austria.

The classification of species

The majority of the species of the family formed in the Middle-Pleistocene, on that Sarmatian internal lake, which seized the Black-Sea and the Lake Caspi. At this period several Mediterranean elements moved forward into the Lake Caspi (De Lattin, 1967).

Bába Károly

Dreissenidae familia areaanalitikus állatföldrajzi beosztása

Kivonat: A szerző hét, a Dreissenidae családhoz tartozó Bivalvia faj area-analítikus beosztását végezte el. A fajok nagyobb része stacioner elem, amelyek a Ponto-Kaszpi, euxin és ponto-mediterrán faunakörhöz tartoznak. Egyetlen faj, a *Dreissena polymorpha* mutat részben emberi hatásokra (csatornák, hajózás révén) nagyobb szétterjedést.

Kulcsszavak: Mollusca, Bivalvia, Dreissenidae, area-analítikus állatföldrajzi beosztás.

Anyag és módszer

Az édesvízi Bivalvia area-analítikus állatföldrajzi beosztása De Lattin (1967) szellemében készült, az édesvízi szervezetekre alkalmazott faunakör beosztás figyelembevételével (Dévai, 1976: 1.ábra) készítette el a szerző. Hasonlóan a Sphaeriidae és Unionacea fajok beosztásához (Bába, 1999, 2000). A franciaországi és ausztriai elterjedés megadásáért köszönetet mondok H. Girod és P. L. Reischütz malakológus kollégáknak.

A fajok beosztása

A család fajainak nagy többsége a középsőpleisztocénben kialakult. A Fekete-tengert és a Kaszpi tavat átfogó Szarmata belső tó területén alakult ki. A Mindel-Riss interglaciális során vált külön a Kaszpi-tó és a Fekete-tenger. Ezen időszakok alatt mediPonto-Caspinean species: the *Dreissena* polymorpha (Pallas, 1771) species attained the largest extending, which originally was the animal of the rivers of Lake Caspi and the Black Sea. It expanded the first decade of the XIX. century by help of the navigations routes and the canal building (Fig. 2.), while its formed in Germany and France (Soós, 1943).

The Dreissena grimmi Andrusov, 1890 is located the area of Lake Caspi, the Dreissena caspi Eicwald, 1855 live in the Lake Caspi and Aral. The Dreissena andrusovi Andrusov, 1897 limited the North part of the Lake Caspi, while the Dreissena bugensis Andrusov, 1897 occur the fresh-waters of between Southern-Bug and Dnyeper-Bug (Shadin, 1952).

The Dreissena pallasi Andrusov, 1890 which is the species of Lake Aral, is a Turkestanean element (Dévai, 1976: Fig.

1.).

The Dreissena blanci Westerlund, 1890 located the north part of Albania (Dhora et Walter Schtraca, 1998) this species would look at a Euxin element (Fig. 1.)

The Congeria (Dreissena) kusceri J. Bole, 1962 which species introduced to Antwerpen from the west part of Africa, and expanded into Western-Europe (Jaeckel, 1960). By the reason of the J. Bole's article the Hercegovinian occurence of this species afford possibility to classify as faunacircles of Ponto-Mediterranean (Fig. 2.).

Summary

By the reason of Dévai, 1976 faunacircles classification, I ranged 4 Ponto-Caspi, 1 turkestanean, 1 Euxin and 1 Ponto-Mediterranean elements out of seven species of Dreissenidae family. The Dreissena polymorpha showed extremly

terrán elemek is előnyomultak, ha nem is jelentős számban a Kaszpi-tóba (De Lattin, 1967).

Ponto-Caspi fajok: a legnagyobb szétterjedést a *Dreissena polymorpha* (Pallas, 1771) faj érte el, amely eredetileg a Kaszpi-tó és a Fekete-tengerbe ömlő folyók élőlénye volt. A múlt század első évtizedétől a hajózási útvonalakon a csatornaépítések révén terjedt szét (2. ábra). Ugyanakkor az utolsó interglaciálisban Németországban és Franciaországban is megtalálható volt (Soós, 1943).

Á Kaszpi-tóra korlátozódik a Dreissena grimmi Andrusov, 1890; a Kaszpi-és Aral-tóban él a Dreissena caspia Eichwald, 1855. A Kaszpi-tó északi részére korlátozódik a Dreissena andrussovi Andrusov, 1897. A Dreissena bugensis Andrusov, 1897 a Dél-Bug és a Dnyeper-Bug közti édesvizekben fordul elő (Shadin, 1952).

A Dreissena pallasi Andrusov, 1890 az Aral-tó faja, turkesztáni elem (Dévai, 1976: 1. ábra).

A Dreissena blanci Westerlund, 1890 Albánia északi részére korlátozódik (Dhora et Walter Schtraca, 1998) euxin elemnek tekinthető (1. ábra).

A Congeria (Dreissena) kusceri J. Bole, 1962 fajt Afrika nyugati részéből hurcolták be Antwerpenbe, ahonnan szétterjedt Nyugat-Európában (Jaeckel, 1960). J. Bole (1962) cikke alapján hercegovinai előfordulása lehetőséget nyújt besorolására a ponto-mediterrán faunakörbe (2. ábra).

Összefoglalás

A Dreissenidae család 7 faja közül 4 Ponto-Caspi, egy turkesztáni, egy Euxin és egy Ponto-Mediterrán besorolást kapott Dévai 1976 faunakör besorolása szerint. A hét expanding in Europe, the other 6 species are stationary elements.

nagyarányú szétterjedést Európában.

WEST PALEARCTIC ELEMENTS 1. South-mediterranean Elements (Canarian, Mauritanian, Tyrrhenian, Cyprenean, Cyprian Refugial areas)

1. Holomediterranean Elements

1.a) Atlantomediterranean

- 1.b) Adriatomediterranean Refugial areas
- 1.c) Pontomediterranean
- 1.d) South Italian
- 1.e) euxin

2. Ponto-Caspian Elements Ponto-Caspian Refugial area West-Asian Elements a) Pre-Asian Elements

- 3. Syrian Refugial areas
- 4. Iranian
- b) Central-Asian Elements
- 5. Afghan Refugial areas
- 6. Turkestanian

EAST PALEARCTIC ELEMENTS

9. Mongolian Elements Dzsungarian Refugial areas

Mongolian-Altaic-Hangain

Refugial areas Daurian Refugial areas

Siberian Elements a) West Sibirian Elements

7. West Sibirian Refugial areas

b) Central Sibirian Elements

8. Angaran Refugial Elements

10. c) East Sibirian Elements

Stanovoy-Bureyan

Okhostkian Refugial areas

Kamchatkan

11. d) Manchurian Elements

Amurean

Sakhalin-Kurilian

Hokkaidon Refugial areas

Manchu-Ussurian

PACIFIC-PALEARCTIC ELEMENTS

12. Japanese

13. Korean 14. Sino-Pacific Refugial areas

15. Sino-Tibethian

16. Yunnan

Note: The Korean Refugial area belong to Manchurian Elements by De Lattin 1967.

- Fig.1. System of freshwater refugial areas (fauna circles) faunal elements in the Arboreal of Palearctic region (De Lattin, 1967; Z. Varga, 1971, 1975) from Gv. Dévai, 1976.
- 1. ábra. Az édesvízi refugium területek (faunakörök) faunaelemek rendszere Arborealis és Palearktikus régióban (De Lattin, 1967; Z. Varga, 1971,1975) Dévai Gy., 1976 alapján.

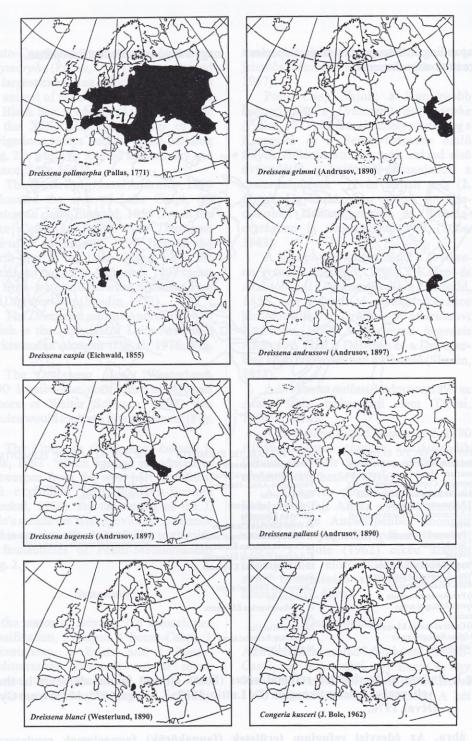

Fig.2. 2. ábra

References/Irodalom

- Adam, W. (1960): Fauna terrestres et dulcicoles, Mollusques. Tom I. Patrimoine de l' Institut Royal des Sciences, Bruxelles. pp. 1-402.
- Alzona, F. (1980): Malacofauna Italica. Catalogo e bibliografia dei molluschi viventi, terrestri, ed'acqua dolce. Atti Soc. It. Sc. Nat. Mus Civ. St. Nat. Milano, 111:1-433.
- **Bába, K. (1990):** An area-analytical zoogeographical classification of bivalves in the family Sphaeridae. Heldia. Band 4. München, Sonderheft 6:17-20.
- **Bába, K. (2000):** An area-analytical zoogeographical classification of Palearctic Unionaceae species. Bullettino Malacologico, Roma. 36/5-8:133-140.
- Bilgin, F. (1980): Bati Anadolunum bazi önemli tatli sularindan toplanan Mollusca türlerinin sistematigi re dagiliski. Dijarbakir Universitesi Tip fakültesi Dergisi, Diyabakir. Vol. 82:4-64.
- Bole, J. (1962): Die Mollusken des Triglav Nationalparks an der Umgebung (Mollusca: Gastropoda, Bivalvia). Varstvonarave, Ljubjana. pp. 57-58.
- Bole, J. (1962): Congeria kusceri SP. N. (Bivalvia, Dreissenidae). Ex Bioloski Vestnik, Ljubjana. X.:55-61.
- Butenko, V. J. (1967): On the fauna of freshwater Molluscs of the South and South-East Kazahstan. In Starabogatov, J. A. J. ed. Mollyski i jih rol b biozenozax i formirovanii faun. Hauka, Leningrád. pp. 205-268.
- Cossignani, V.-Cossignani, T. (1995): Atlante delle Conchiglie terrestri e dulciacoquicole Italiane. L'Informatore Piceno, Ancona. 1-208.
- De Lattin, G. (1967): Grundriss der Zoogeographie. Jena G. Fischer, 1-602.
- **Dévai, Gy. (1976):** A magyarországi szitakötő (Odonata) faunája chorológiai vizsgálata. The chorological research of the dragonfly (Odonata) fauna of Hungary. Acta biol., Debr., Debrecen, Suppl I., 13:119-157.
- **Dhora, D. H.-Walter-Schultes, W. (1996):** List of species and atlas of the nonmarine Molluscs of Albania. Schriften zur Malacologie, Cismar 9:90-224.
- Germain, L. (1931): Mollusques terrestres et fluviatiles. Fauna de France, Paris, Paul Lechevalier 21:477, pl. 22.
- Glöer, P.-Meier-Brook, C.-Ostermann, O. (1998): Süsswassermollusken. Ein Bestimmungsschüssel für die Bundesrepublik Deutschland. Deutscher Jugendbung für Naturalbeobachtung, Hamburg. pp. 1-111.
- Jaeckel, S. G.-Klemm, W.-Meise, W. (1958): Die Land und Süsswassermollusken der nordlichen Balkanhalbinseln. - Abh. und Berichte aus dem Staatlichen Museum für Tierkunde Dresden, 23, (2):141-264.
- Jaeckel, S. G. (1962): Ergänzungen und Berichtungen zum rezenten und Quartären Vorkommen der mitteleuropäischen Mollusken. In Brohmer, Ehrmann, Ulmer, Die Tierwelt Mitteleuropas, 2 (1. Erg.), Leipzig, Quelle et Meyer, pp. 25-294.
- Kerney, M. P. (1976): Atlas of the non-marine Mollusca of the British Isles. Conchiological Society of Great Britain and Ireland, Graphic Art, Cambridge. pp. 1-202.
- Lisicky, M. (1991): Mollusca Slovenska. VEDA, Slovenskej Akad. Vied., Bratislava, pp. 1-341.
- Lozek, V. (1956): Klic Ceskoslovenskych Mekkysú (1956). Slovenska Akademia, Vied., Bratislava. pp. 1-373.
- Lucivjanska, V.-Steffek, J. (1991): Malakologicka Zbieska MgPh Tibora Weisza A jej vejznam pre Slovenskú zoologiu. - J. Zbor. Slov. Nár. Múz. Prir. Vedy, Bratislava 37:55-83.

Piechoczki, A. (1979): Fauna slodnowodna Polski. Mieczaki (Mollusca). Slimaki (Gastropoda). - Polska Akademia Nauk., Warsawa-Poznan, 1-187.

Pintér, L.-Richnovszky, A.-S.-Szigethy A. (1979): A magyarországi puhatestűek elterjedése. - Soosiana, Suppl. 1:1-351.

Rosenberg, G.-Ludyanski, M. L. (1994): A nomenklatural review of Dreissena (Bivalvia: Dreissenidae) with identification of the quaggamussel as Dreissena bugensis. - Canadian Jurnal of Fischeries and Aquatic Sciences 51,7: 1474-1484.

Rudicze, M.-Pilate, D.-Parale, E. (1997): Molluskenfauna Lettlands. Liste der in Lettland vorkommenden Molluskenarten (Gastropoda, Bivalvia). - Mitt. Dtsch. Malakozool Ges., Frankfurt am Main 59:1-10.

Schlesh, H.-Krausp, C. (1938): Zur Kenntnis der Land und Süsswasser-mollusken Litaunens. - Archiv für Molluskenkunde, Frankfurt am Main, 70,2/3:73-125.

Soós, L. (1943): A Kárpát-medence Mollusca faunája. - Magyar Tudományos Akadémia, Budapest, 1-478.

Turner, H-Kuiper, J. G. J.-Thew, N.-Bernasconi, R.-Rüetschi, J.-Würtrich, M.-Gostelli, M. (1998): Atlas der Mollusken der Schweitz und Lichtenstein Fauna Helvetica 2.-Neuchätel 1-527.

Shadin, V. C. (1952): Moljuszki presznük i Scolonovatüh CCCP. - Akademii Nauk CCCP, Moszkva-Leningrád, 1-373.

Károly BÁBA University of Szeged, Faculty of Teacher's Traning Highschool, Department of Biology

6720 Szeged, Vár u. 6. Hungary BÁBA Károly Szegedi Tudományegyetem Tanárképző Főiskolai Kar, Biológia Tanszék

6720 Szeged, Vár u. 6.

Photo/Fotó: Pelbárt

Dreissena polymorpha Pallas, 1771 (Lake Balaton/Balaton)